

stemme for, at vi gaa ind paa Konventionen med Sverig, saa faa vi Guldsøden, og vi faa en Daler uden alle Andet, end hvad vi her i Thinget enstemmig have vedtaget for det paa Maanedes Tid, jeg vil ikke sige som det Bedste, man kunde faae, men som noget meget Brugbart. — Entelte Medlemmer af Thinget have dels idag og dels tidligere ved denne Sags Behandling udtalt sig for, at man skulde vente. Nogle vilde vente, til man kunde faae et uindvælst System, men i saa Fald vilde de komme til at vente meget længe. Andre vilde hellere, at vi skulde gaa over til det nyeste System. — Jeg tror, at det er en Umulighed for os at gaa over til det nyeste System uden en Konvention, og jeg tror ikke, at vi ved at indføre Daler om en saadan, i thi uden en Konvention, vilde det nyeste System kun være en Jæderæfse og kun medføre et uaaligt klæffeligt Dab, som vilde blive overvænnede med tykst Skillemynt. Derpaa kunne vi indføre et sikkert som det lille Daler, liggende ved Siden af det store. Men hvad vil det nye Mindretallet vil? Mindretallet udtaler, og det maas jo ogsaa antages at være dets sande Mening, da det for har været indtil det indstille Konventionen til Vedtagelse, at det vil en Forening paa det foreliggende Grundlag, paa det af Regjeringen foreslagte Grundlag med Sverig, Norge, men, siger det, det vil ikke gaa ind paa en Forening med Sverig alene, hvortil det vil vente til næste Aar, thi det kan da have et Aar til at kunne faae en Forening bragt i Stand med begge de nordiske Riger. Dette maas være Mindretallets Afsigt efter hele dets Stilling. Jeg tror nu, at den der Mindretallet gaar, er meget uheldig. Vi der endnu er i Måltighed for at komme til en Konvention mellem alle de tre Riger, da er det ved at vedtage Regjeringens Forslag, da er det ved nu at indgaa en Konvention med Sverig, som holde Beten aaben for Norge. Jeg skal her kun udtale, og det skal jeg tillade mig at udtale til begge Sider, at jeg ikke kan Andet end finde det uheldigt, at man her taler om at indføre Norge eller at indføre Sverig. Vi maas her have vor fuldstændig frie Beslutningsret med Hensyn til, hvad vi mene at kunne forbaere at gjøre lige over for Danmark, vi have den fulde Frihed og Ret til at gjøre, hvad vi vilde, uden at behøve os om Udtalelser om, at vi skulde Norge eller at vi skulde Sverig. Naar jeg dernæst gaar over til det Entelte Mindretallets Forslag, da finder jeg, at Mindretallet ikke indfører Adeling. Mindretallet er fuldstændig entigt med alle Andene om, at Adelingen er at foredræffe, at det er en det bedste og billigste det fornuftigste System, men netop det vil ikke indføre det, og hvorfor? Fordi det vil holde Beten aaben til en Gang i Siden, at indføre det helt nye Myntsystem. Jeg tror, at Mindretallet i saa Henseende heller ikke har noget for sig. Vilde man nu endelig ikke gaa ind paa en Konvention alene med

Sverig, saa vilde det dog alt Fald være fornuftigt at gaa ind paa det foreslaede Kronesystem. Havde Mindretallet endda gjort det, saa kunde det dog sige, at det var faaet ind paa en Bet, som mulig vilde føre til en Konvention eller i alt Fald en Overensstemmelse i Mynt mellem os og Sverig og Norge, men den der Mindretallet er gaaet for, har for Maaleet og ikke til det Ende, lig følger det med Mindretallets System, at Solvet skal billigheres, det vil indvænte Daler, jeg vedt, at det vil ikke ogsaa Specier, i alt Fald Daler, som Skillemynt, altsaa maas dog selv efter Mindretallets System, som efter dets eget Sigende kun skal være forelobigt, den indvænte danske Skillemynt Daler og Specier indvænte og indvæntes, vi maas indføre nye Daler og nye Daler, som Skillemynt og ristere om et Par Aar, maas vi skulle indføre det forordnede nye System, igen at maatte indvænte dem. Jeg beder enhver betente, om dette er fornuftigt. Forslaget er altsaa allerede dets Enkeltbedet, saaledes at det er umuligt for mig at stemme derfor. Jeg skal slutte med det Saad, at vi kunne være færdige med denne Sag paa en heldig Maade, saaledes at vi næste Gang naar vi mødes igen, kunne have Guld og ikke Solv som vor Hovedmynt.

Zable. Dengang denne Sag forrige Gang kom for til Behandling, tilid jeg mig netop at gjøre Opmerksom paa, hvor let man ved en saadan Sag, der omfatter de tre Riger, kunde indfætte sig for, at den skulde paa Bansevigheder. Det kan ikke skjules, at denne Sag nu er bleven til et stort politisk Spørgsmaal. Det vil nu gaa over til denne Afstemning, skal jeg efter Alt, hvad der er fremkommet under denne Forhandling, begrundet hvorledes jeg vil stemme, og jeg skal da fremhæve nogle Udtalelser, der ere komne dels fra den erede Minister, dels fra den erede Medlem for Nærheds Amt, Hr. Valatreds Binsten. Den erede Minister siger, at han ved, hvad der tjener Norge bedst. (Modsigelse). Han mener, at vi vilde gjøre Norge en Tjeneste ved at stemme som han vil. I alt Fald er det faldet Utvringet, som ligge denne Sakte saa nær, som det vel kan være. Hvad vil det nu sige, saa snart det foreligger den Kendsgjerning, at Nærheds Representation har afgjort dette Spørgsmaal paa en anden Maade end den, hvorpaa den erede Minister ønsker, at dette Spørgsmaal skal afgjøres. Jeg vil for mit Vedkommende ikke være med til at godkende den Slags Udtalelser fra en Ministerbet. Hvis en saadan Udtalelse var falden i Norge, og jeg der stod overfor en Minister, der talte saaledes, vilde jeg sige: Jeg vil som Folkerepresentant mene, at jeg ogsaa har min Mening om, hvad der tjener Landet bedst. Det erede Medlem for Nærheds Amt, Hr. Valatreds udtalte ved denne Leilighed, at han aldeles ikke vilde se hen til hvorledes Stemningen er i det norske Storting og i den